

En Morgen bankede det paa Pers Dør. Skønt Klokken ikke var mere end ni, sad han allerede ved sit Arbejdsbord. Han havde siddet med Haanden under Kinden og læst i en Bog; men i det samme han hørte det banke og genkendte Ivans Kno, slog han hastig Bogen i; og inden Døren gik op, havde han faaet den skjult under nogle Papirer paa Bordet.

Det var nemlig igen en af Dresach-Bøgerne, der havde fristet ham og holdt ham fangen. Da Ivan styrtede ind, sad han tilbagekastet paa Stolen, smilende af Forvirring og Skamfuldhed som en, der er bleven overrasket under Udøvelsen af en hemmelig Last.

»Hvad nyt?« raabte han Svogeren imøde, endnu før han havde lagt Mærke til dennes fordrejede Ansigtstræk.

»En ny Kæltringestreg! Et Bedrageriforsøg af første Rang!... Se her!«

Ivan fremdrog af sin Dokumentmappe (der var bleven som uadskillelig fra hans Person) Dags-